

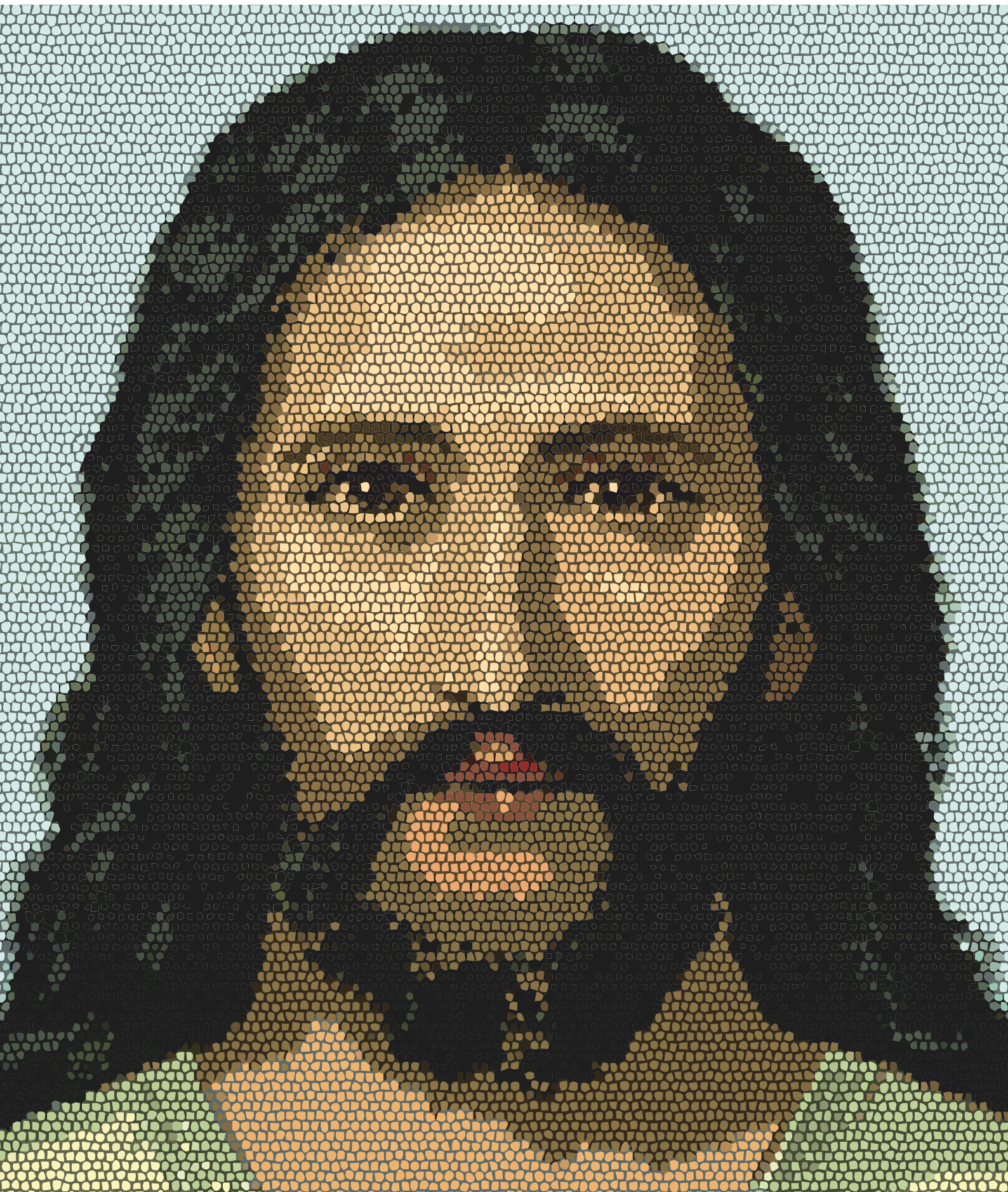
ÖRÖMHÍR

VIII. évfolyam 1. szám

2021. január-február

A zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia magazinja

Arcok a maszk mögött

Farsang időszaka az idén nem a megszokott vidámsággal érkezik el. Szinte egész évben maszkot kellett hordanunk, kinek van még kedve álarc mögé bújni ilyenkor is? És a farsangi mulatságok a korlátozások miatt e cikk megírásakor lehetetlennek látszanak. Micsoda lelkesedéssel szerveztük már ilyenkor az egyház-községi bált! És most úgy néz ki, hogy farsangi mulatságra, báli hangulatra közös ünneplésre nem igazán lesz lehetőségünk. Tavaly a bál volt az utolsó nagyszabású programunk, idén még az sem lesz...

De amit az elmúlt években a maszkok mögé bújt ember csinált, arra azt mondtuk, ez nem az igazi, a valódi, az álarc nélküli. A 2020-as esztendő azonban megtanította nekünk, hogy maszkokban, elrejtett arccal is igazi énünket kell adnunk. Nem tehetünk bármit azért, mert a fizimiskánk fele takarásban volt. Úgy kellett viselkednünk hívó emberekként, hogy Isten elé állhassunk és vállalni tudjuk minden szavunkat, tettünket. Maszk mögött olyanok voltunk, mint Illés, akinek be kellett fednie arcát, amikor Isten elvonult előtte és ő kilépett a

barlang bejáratához (vö. 1Kir 19,13). Maszk mögött is mi vagyunk!

Ezért ebben a lapban arcok, tekintetek, személyek mutatkoznak meg, így tárul fel az ember lényéből valami mélyebb.

Statisztikai adatok tükrében számok mögött keressük plébániánk arcát. Egy élő közösség ilyen arcot mutat, ha pandémiás évet zár?

Aztán papi arcélként egy különleges papi személlyel készült interjúban láthatunk egy sajátos, már-már különleges papi karaktert.

A gyermek Jézus arcára pillantunk rá karácsony megünneplésével, amely ünnep idén is tartogatott sok szépséget, de kihívást is.

Egy család életébe pillanthatunk be, amikor szülők vallanak arról, hogy gyermekeik arcában, viselkedésében miként ismerik fel saját vonásaikat.

A plébániai karitás adventi és karácsonyi szolgálatában az Isten irgalmasságának arcát próbálták tükrözni önkénteseink, akik a hívek adományait juttatták el azoknak, akiknek most jól jött a segítség.

Krisztián atya Jézus arcáról, a Szent Arcról tanít bennünket.

Majd egy újabb „apróságra” világí-

tünk rá, amikor templomunk egyik motívumával kapcsolatban olvashattunk. Azért, hogy ha templomunkra tekintünk, egyre inkább olyan legyen, mintha egy ismerősünk arcára pillantanánk, akinek vonásai ismerősek, a ráncok mögött élettörténet húzódik.

Eme sok arcból pedig rajzolódjon ki a mindnyájunkat szerető Isten arca. Hogy ha valaki ránk néz, egyénekre, vagy közösségünkre, akkor valami hasonlót fogalmazzon meg, mint a Szentírás, amikor Ézsau és Jákob találkozik: „*Úgy tekintettem arcodra, ahogy az ember Isten arcára néz. Te pedig szívesen fogadtál engem.*” /Ter 33,10/.

BESZÁMOLÓ

Molnár János

Számháború – avagy számok és személyek a statisztika játékában

Iskolásként olykor volt, hogy gyermeknap alkalmával elvittek minket „terepre”, hogy játékos keretek között formálódjunk, nevelődjünk. Nem sűrűn játszottuk, de annál nagyobb lelkesedéssel a számháborút, amelynek tudvalevő lényege, hogy úgy elérni egy célt, hogy közben az ellenfél játékosai ne tudják leolvasni a számainkat. Ennek érdekében különböző technikákkal rejthettük el a számokat: egy az egyben letakarni nem lehetett, de fejünket összedugva, vagy földig hajolva, fa mellé állva rejtegethettük a számainkat és ezzel énünket.

A statisztikának nem ez a célja, nem kozmetikázott, félig-meddig elrejtegetett számokat akarunk látni, hanem mivel ez is hozzátartozik a valósághoz, ebből akarunk következtetéseket levonni.

Kezdjük a keresztelésekkel: Tudtuk, hogy a tavaszi karanténos korlátozások idején nagyon megcsappant a keresztelésre jelentkezők száma. Reménykedtem, hogy a nyári korlátlan lehetőségek idején majd változik a helyzet. Ám olyannyira nem, hogy augusztus végén, tehát az év háromnegyedéhez közel még mindig csak a tavalyi

fele keresztelés volt. Aztán jött a „rettegett második hullám” és így, év végére a tavalyi 70 helyett csak 48 keresztelésünk volt.

A **hitoktatással kapcsolatban** még mindig nagyon érdekes, hogy a hozzánk tartozó két általános iskolában van, ahol kevesebb a hittanos, mint az etikás. Mivel választani kell a kettő közül, sok szülő inkább etikára íratja a gyermekét, mivel ott nem kell semmit tanulni (?!).

Az óvodai hittanra jelentkezők száma a Napsugár és a Csillagközi óvodában szépen emelkedik. Bár a tavaszi karantén és az őszi hullám nem engedte, hogy az évet szépen lezárjuk, és a mostani elkezdjük. Nagy érvágás ez a kisgyermekes vallásos nevelésében!

Az **elsőáldozás** gyönyörűen lezajlott, bár itt is akadnak bökkenők az eredeti elképzeléshez képest: az elsőáldozók egyházmegyei zarándoklatát Vasvárra nem tarthattuk meg áldozócsüörtökön, próbáltuk ősszel legalább a plébániai csoportot elvinni Búcsúszentlászlóra, de az iskolák már nem engedhették, akik az Eucharisztikus Kongresszus nyitómiséjén lettek volna elsőáldozók, ők is itthon vették magukhoz először Jézus Szent Testét. Így végül is október 18-án 38 fő részesült a szentséges lakomából.

Az ostromrendelésekből következethetünk az **áldozások** számára is. A karantén idején nem tudtak jönni szentmisére, így az a három hónap ebben is érzékelhető csökkenést hozott. Ráadásul ez éppen a húsvéti időszakra esett, amikor nemcsak több liturgikus esemény van, hanem vallásos életünkben is buzgóbbak vagyunk.

A **gyónásokról** nincsen számadat, de jóval kevesebben mertek élni a fülbegyónás lehetőségével. Húsvét előtt a templom előtti téren volt gyóntatás, de így is jóval kevesebben járultak a kiengesztelődés szentségéhez. Azonban örülök neki, hogy még mindig van igény e szentségre, noha ehhez a gyóntatószékben a rácsra fólia került és maszkban kell lennünk. Jó, hogy az elsőáldozókkal együtt sok szülő is elvégezte gyónását! Nemcsak példaadásból, hanem hogy a szentség vételével is együtt ünneplhessenek. Nagyon örültem ennek!

Emlékezetes marad a **bérmálás** is. Nemcsak azért, mert a tavaszi időpontot szeptemberre kellett halasz-

tani, hanem azért is, mert rekord kevesen jelentkeztek, és így csupán 8 fő jutott el a szentség felvételéig. Mellettük még a három katekumenből 1 Szombathelyen a Székesegyházban, a többiek itt részesültek szentségek vételében.

A **házasság szentségi kiszolgáltatásában** részesülők számának alakulása is furcsa görbét mutat. Tavaly januárig rekordszámú jegyes (17 pár) jelezte szándékát, hogy házasságot kíván kötni. El is indultak a jegyeskurzusok személyes találkozásban megvalósuló részei, de csoportos alkalmak esetében át kellett térni ebben is a „digitális felületre”. Azonban voltak, akik így is amellet döntöttek, hogy elhalasztják az esküvőt, így végül 11 házasságkötés történt (és ebben van olyan, akik nem itt jelentkeztek a jegyeskurzusra). Itt azonban meg szeretném említeni azt is, hogy idei esztendőben 14 párral adtunk hálát jubileumi házassági évfordulójuk alkalmából.

A **betegek szentségének felvételére** február 11-én ünnepélyes keretek között 58-an jelentkeztek. A kórházban azonban sokkal többen kellett, hogy kérjék a szent kenetet. Az viszont látszik, hogy még mindig idegenkedünk attól, hogy beteg testvéreinkhez papot hívjunk, hiszen a halottak 61,7%-a szentségi ellátás nélkül hal meg.

A **temetések** száma továbbra is az, amely nem csökkent, hanem nőtt. Plébániánk 89 személytől vett búcsút (62 U, 27 K). Altemplomunkban 22 alkalommal volt temetésünk. Sajnos még mindig sokan vannak, akik plébániánk területéről egyházi szertartás nélkül kénytelenek örök nyugalomra térni. Viseljünk nagyobb gondot arra, hogy a hívő közösség imája segítse a gyászolókat és kísérje el a halottakat!

Statistikánk végéhez érve, visszautalva a kezdő képhez csak annyit, hogy a számháború során nem a számokkal való játék a cél, ez csak eszköz a végső cél eléréséhez. Így vagyunk keresztény életünkkel is. A számokban való növekedés, vagy csökkenés nem cél, csak eszköz Isten országának építéséhez. Így köszönöm mindenkinek apostoli munkáját, az örömhír terjedéséért hozott minden áldozatát!

	2020	2019	2018	2017	2016	2015	2014	2013 augusztustól decemberig
Keresztelés	48	70	65	36	64	74	48	19
1 év alatti	33	51	47	22	43	47	36	14
1 év feletti	15	19	18	14	21	27	12	5
Házasságkötés	11	10	5	10	17	12	16	5
Temetés	89	68	51	57	73	63	62	13
Szentségekkel ellátva	34	20	17	21	27	15	20	4
Szentségekkel el nem látva	55	48	34	36	46	48	42	9
Szentségekkel ellátottak aránya	38%	29%	33%	37%	37%	24%	32%	31%
Elsőáldozó	38	34	46	47	51	39	53	19
Bérmálkozó	10	17	16	19	17	24	5	0
Szentáldozások száma	21000	30000	30 000	31 500	29 500	29 300	25 000	12 000
Hitoktatásra járók száma	389	400	509	558	506	443	461	348
Katekumenek száma	3	2	4	4	2	1	9	5

Legyünk hiteles emberek!

Interjú Kálinger Roland honvéd őrnagy, tábori lelkésszel, a Magyar Honvédség Katolikus Tábori Lelkészség lelkészeként teljesít szolgálatot Szolnokon, a MH 86. Szolnok Helikopter Bázison. Rozsé atya 2020. december 13-án volt egyházközségünk vendége.

– Fiatal papként érkezted ide, Zalaegerszegre 1999-ben, első állomáshelyed, Páka után. Mennyire volt ez éles váltás egy fiatal pap életében?

– Egy falusi környezetből, ahol mindenki mindenkit ismer, belecsöppenni egy városi plébánia életébe, bizony éles váltás volt. Páka a szívem csücske. Nem is értettem a főpásztor döntését, hiszen Zalaegerszeg mindig kiemelt hely volt, én pedig soha nem éreztem, hogy püspök atyának kiemelt tervei lettek volna velem. Mindenesetre sok nagyon hasznos tapasztalatot szereztem Zalaegerszegen.

– Milyen emlékeid vannak az akkori Apáczai ÁMK-ban mondott szentmisékről, az akkori kertvárosi közösségről?

– Az ÁMK-s misék még az őskor idejében voltak. Közösség már volt, csoportok működtek, de még csak a me-

részebbek álmaiban szerepelt a kertvárosi templom. Igen inspiráló volt a sok fiatal családdal, gyerekekkel együtt bemutatni a szentmisét. A sok minisztráns és a zsúfolásig megtelt tér, a civil épület kicsit olyan ősegyházi hangulatot sugallt.

A templomon kívüli misék, (sátrak, lakókonténerek, ideiglenes kápolnák) azóta is papi életem részét képezik.

– Miként alakult azóta papi életed?

– Ahogy mondani szoktam, szívem egy darabját Zalában hagytam, hiszen szentelésemről egészen 2009-ig ott szolgáltam. Egy pillanatig sem bántam meg, hogy tábori lelkész lett belőlem, de az, hogy ma ki vagyok, arra nagy hatással voltak a „Szép Zalában” eltöltött papi esztendőik. A miszsiók során elkísérve a katonákat a fél világot bejártam, új (igaz már las-

san régi) állomáshelyemen, Szolnokon nagyon jól érzem magam, hisz itt is sok a jó ember, de a kőszegi hegyek és a zalai dombok és barátok hiányoznak.

– Honnan jött a vadászat szeretete, a katonai szolgálat iránti érdeklődés?

– A vadúzás és erdőzúgás –ahogy Széchenyi fogalmaz– szeretete is Zalában költözött a szívembe. Azóta ha bárhol kiülök a lesre, mindig egy kicsit a zalai erdőzúgást várom. A vadászattal Pákán „fertőződtem” meg, örök hála érte Császár Gyula barátomnak. A vadászat a kikapcsolódás, elmélkedés, imádság, a prédikációírás helye számomra, az Isten által teremtett csodálatos természet iránti tisztelete. A vadász, ha nem csak puskás ember, akkor az Isten munkatársává válik, a teremtett világ fenntartásában.

A katonai szolgálat érdekesen talált rám. Mikor a sorozáson megtudták, hogy teológiára megyek, ezért halasztást kérek, azt mondták, hogy „ha maga pap lesz, akkor nincs magára szükség a seregben”. És lám nem is kellett történelmi korokat kivárni, hogy újra szükség van a tábori lelkészekre a Magyar Honvédségben.

– Milyen egy katona pap, tábori lelkész karácsonya?

– Szerintem a papok legmagányosabb ünnepe a karácsony. Így volt velem akkor is és így van most is. Karácsonykor sem ürül ki teljesen a lakatanya. Vannak ügyeletesek, működnek szolgálatok, akik családjuktól távol karácsonyoznak. Őket szoktuk a református kollégával meglátogatni, egy kis szaloncukor, egy kis házi sütemény kíséretében. Kicsit olyan ez, mint a Szent Család szálláskeresése. Mindig lehet olyan embert találni, aki befogadja a jót, örül a látogatásnak, és ha nem is családiassá, de meghittebbé lehet tenni a karácsonyi szolgálatot.

– A honvédelemben hogyan élték meg bajtársaid a COVID okozta helyzeteket?

– Mind az első, mind a második hul-

lám szigorú intézkedések sorát hozta magával. Az amúgy is zárt laktanyák még szigorúbb zárlat alá kerültek. Sok keresztelőt és esküvőt el kellett halasztani. A karantén miatt sok foglalkozást digitálisan kellett megtartani és az imádságok, elmélkedések is a neten keresztül voltak elérhetőek. A Tábori Püspökség nagyszerű ötlete volt a Karantén Kápolna. Ezen keresztül értük el a katonákat, az önkénteseket és a honvédelmi alkalmazottakat.

– Papként, katonaként mindennapjaidat az emberekért való szolgálat jellemzi. Miként kell ma szolgálnunk az embereket?

– Hogy az embereket miként kell szolgálni, azt nem tudom, de ha azt a kérdést kapom, hogy XY embert, hogy kell szolgálni arra meg tudom mondani a választ. Szent Pál így ír a korintusiaknak: „A gyöngék közt gyöngé lettem, hogy megnyerjem a gyöngéket. Mindenkinek mindene lettem, hogy mindenkit üdvözítsek.”

Van olyan katona, aki a Szentségi Jézussal akar találkozni, van, aki csak hallani akar róla, és van, aki csak beszélgetni akar a tábori lelkésszel. Mindenkinek más szolgálatra van szükség. Köztük lenni, értük tenni, talán

ez az, ami a legjobb szolgálat. Mert ha a lelkész velük van, akkor az Istent is sokkal közelebb érzik magukhoz.

– Mi az, amire nagyobb hangsúlyt kellene helyeznünk a plébánián (nem csak a miénken)?

– Lassan tizenkét éve nem plébániai keretek között dolgozom. Ami nagyon fontos a mai világban az a hitelesség. És ez igaz a plébániára és a Tábori Püspökségre is. Ha a plébános vagy a lelkész nem hiteles ember, akkor az amit, Akit, hirdet annak a hitelességét is kérdőre vonják. Szóval legyünk hiteles emberek. Isten fia Emberré lett.

A másik fontos dolog, hogy emberek legyünk. Ne urak (plébános úr, lelkész úr, őrnagy, vagy ezredes úr) legyünk, hanem emberek. Ha emberi hangon tudunk megszólítani valakit, szerepel a szókincsünkben a kérem és a köszönöm, és tudatosítjuk, hogy a pap van a hívekért és nem fordítva, és tisztában vagyunk azzal, hogy kit is szolgálunk, akkor jó felé fog tartani az élet a plébánián és mindenhol.

Összegezve helyeznünk életünkben nagyobb hangsúlyt az Istenre.

„Bár nem látom gyermekarcod szentvonásait” – Jézus gyermekarca 2020 karácsonyán

Idén kicsit összehúzottabban ünnepeltük meg a karácsonyt: kevesebb hívő tudott ellátogatni a szentmisékre, míg korábban szinte moccanni sem lehetett, most kevesebb minisztráns volt az éjféλι szentmisén, kevesebben hallhatták az éjféλι szentmise előtti közös éneklés és zenélés felhangoló dallamait. De így is volt benne nagyon sok kegyelemszerű pillanat!

Már a 22-i templomi előkészületekkor nagyon jó volt látni a lelkes fiatalokat, segítőkét, miként szorgoskodnak templomunk ünneplőbe öltöztetésén. Férfiak a fákat faragták bele a talpba, asszonyok takarítottak, fiatalok díszítettek.

Az élőállatos betlehem igazán remek lehetőséget kínál: napokkal korábban már állt, napról napra „pofásabb” lett, fényfüzerek szobrok a helyükre kerülve már-már készre jelenthetővé tették, míg végül 24-én délre már a jószágok is elfoglalták ideiglenes istállójukat. Délután folyamán folyamatos volt a látogatottsága, bár az eső egy kicsit visszavetette, de így is nagyon sokan láthatták.

Néhány látogatóval sikerült interjút is készíteni, amelyből álljon itt néhány:

Szerinted miért van itt ez a betlehemi istálló?

„Mert karácsony van. Mária és József szegények voltak és nem tudtak házat bérelni, egy pajtába kellett elmenniük. Ezért van most itt is kecske, birka meg nyuszi”
(Bors Anna Zoé, 10 éves)

Miért van itt ez a betlehem?

„Mert szenteste született Jézuska, nem hotelben született, hanem jászolban meg állatok között. A kecskék tetszettek a legjobban, mert cucci szelídek.”
(Székely Júlia, 10 éves)

Hogyan fogadtad, hogy felállítottunk a kertvárosi templom mellett egy élőállatos Betlehemet? „Nagyon örültem neki. A Facebook-on láttam a hirdetést és egy jó ötletnek tartottam, hogy szenteste eljövünk a családdal meg-

nézni a betlehemet. Mivel eddig még nem volt itt ilyen, kíváncsiak voltunk rá. Nagyon szuper! Nagyon aranyosak az állatok és nagyon szépen fel van díszítve. az állatok közül testvéreimnek a kiskecskék a legnyerőbbek. Én még nem mertem megsimogatni, de majd biztosan megteszem.” (Tornyos Karolina, 20 éves)

A délutáni Jézuska várásán a gyerekek egy rövid műsossal készültek, amelyet úgy kellett előadniuk, hogy előtte nem próbálhatták agyon magukat. De így is nagyon fel-emelő és sokszínű volt. Köszönet a szülőknek a felkészítésért, Ági hitoktatóknak a koordinálásért!

A hetek óta tartó felhős állapot, pár napja felszakadozott, de a szentestére újra tornyosult és bőven hullatott esőt. „Harmatoztak az égi magasok” és talán a föld teremtete az Igazat! Bár az eső miatt sokan megriadtak, az éjféλι szentmise kezdete előtt már nem esett. A közös éneklésben a lelkes kis énekes csapat vezetésével minden jelenlévő be tudott kapcsolódni ismert és új dalokba.

Az éjféλι szentmise még pandémiás helyzetben is szomorú látvány volt. Az előző években megszokottakhoz képest sokkal kevesebben jöttek el, bár akik eljöttek, ők nagyon lelkesen imádkoztak.

Karácsony napján a bazitai filiában pár család fiataljai adtak karácsonyi műsort. Ők sem próbálhattak előtte, 4-5 család testvérpárjai odahaza készültek fel, hogy segíthessenek bennünket az ünnep titkának elmélyítésében. Köszönet Líviának a koordinálásért!

A karácsonyi ünnepnapok szép koronája volt, hogy Szent Család vasárnapján sok család kérte külön is Isten áldását családjukra, életükre. Jó volt megélni, hogy ismét milyen szép számmal jöttek el szentmisére a hívek, kicsik és nagyok, fiatalok és idősek egyaránt. A tíz órakor kezdődő szentmisében a Lélektől lélelig ifjúsági zenekar szolgáltatta a zenei kíséretet.

Peresztegi-Szakály Bálint és Mátyás

Egy mondat a karácsonyról

Karácsonyi hangulat száll tova,
meghitt, szeretetteljes ez az ünnepi csoda,
csillagszóró, fényfűzér, gömb mind ott van
a fán, mely békességet terem és hoz a

háza; az egész világon hallatszik
az angyalok karácsonyi dala, látszik
a karácsonyi díszek hada, tetszik
a betlehemi csillag sugara, vetekszik

az éjjeli hold távoli fényével
és az otthon gyönyörű melegével;
boldog karácsonyt kívánok a Föld egével,
szép ajándékot a sok emberi jóval, széppel.

GONDOLAT

Körmendyné Polgár Csenge

A gyermekek arca

Mikor az embernek gyereke születik, mindenki próbál rájönni, hogy „kire ütött ez a gyerek”. Ez nálunk sem volt másképp. Már a kórházban a szülész is megállapította – ami egyébként tényleg így van -, hogy „tisztá apja ez a gyerek”. A másodiknál pedig, hogy „jéé, pont olyan, mint az előző, mintha klónozták volna”. Persze a család és az ismerősök is lelkesen nézegették, hogy melyek azok a külső jegyek, amik fellelhetők rajtunk és a kicsin is. A versenyben jócskán alul maradtam, mindkét vérszerinti gyermekem az apja külső vonásait viseli. Így visszatekintve számomra elég furcsa, hogy mekkora jelentőséget tulajdonítunk a külső hasonlóságnak. Nem vitatom, jó móka keresgélni az azonosságokat, de közben elfelejtjük, hogy ez lesz a legjelentéktelenebb dolog, amiben hasonlítani fognak ránk. Mindenkinek tetszik, ha egy-egy külső jegyét viszontlátja a gyermekén, de ennél sokkal fontosabb, hogy mik lesznek azok, amiket a lelkünkől visznek tovább.

A harmadik gyermekünk érkezésénél már nem volt központi téma a hasonlóság. Őt ugyanis nem én szültem, örökbefogadás útján lettünk a szülei. Érdekes volt látni, hogy hirtelen teljesen más dolgok érdeklik az embereket, mint hogy kinek a szemét, haja színét, arcvonásait örökölte. Általa értettem meg, hogy néha milyen apróságokat tartunk fontos-

nak az igazán lényeges dolgok helyett.

Látom magam a szemükben. A mosolyukban. Minden mozdulatukban, minden lélegzétvételükben benne vagyok. Néha ténylegesen, néha láthatatlanul. De mindent visszatükröznek rám. Ez sokszor ijesztő. Hiszen tudom, hogy minden, amit látok tőlem, egyenesen a lelkükben landol. És mint mindenhol, nálunk is vannak nehéz időszakok. Emberek vagyunk. Hibázunk. Néha a félelmeim, szorongásaim, küzdelmeim, a múlt sebei úrrá lesznek rajtam, és nehezen emelkedem felül rajtuk. És ők ilyenkor is látnak. Látnak és figyelnek. Sokszor érzek büntudatot amiatt, hogy nem csak az erős szuperanya éneket ismerik. Tapasztalják a fáradt anyát, a szomorút, a hibázót, a gyengét is. Pedig nem ez a fontos. Találkozhatnak érzelmekkel, erősekkel is. A vidámság, öröm, köny-

nyedség mellett ismerhetik a fájdalmat, a félelmet, a dühöt is. Ők a reakciókat figyelik. Hiszen magukat az érzelmeket ismerik, viszont általam azonosítják és tőlem tanulják, hogy miként kezeljék őket.

A leggyönyörűbb, hogy miközben formálódnak általam, én is alakulok. Ha belenézek a szemükbe nem csak az arcomat látom. Visszatükrözik az egész lényemet. Látom azt, aki voltam, minden együtt átélt percet és érzést. Látom a jelenlegi éneket minden hibámmal és erősségemmel. És látom azt a képet is, ahová fejlődni kell, amit még el kell érnem magamban, hogy aztán vissza tudjam tükrözni a szemükbe.

Így lesz a gyermekek arca a legszébb dolog a világon. És ettől leszünk igazi család. Nem attól, hogy mennyire hasonlítunk, vagy épp egyezik-e a genetikánk. Hanem attól, hogy mit tükrözünk egymás szemébe.

Jézus Szent Arca

Krisztus halotti leplét 1572 óta az olaszországi Torinóban őrzik. Erre, mint egy fényképlemezre kirajzolódtott Krisztus Urunk holttestének képmása negatív képből. De ezt csak 1898-ban fedezték fel, miután a fényképezést feltalálták s egy olasz ügyvéd lefényképezte a leplet és amikor a lemezt előhívta, azon Jézus Krisztus holttestének pozitív képét kapta meg.

Megállapították, hogy a halotti lepelként használt vásznon levő negatív kép annak az aloe és mirhakeveréknek a vegyi hatására jött létre, amivel a temetéskor bekenték az Úr Testét. A torinói leplen az Úr kezein és lábain a szögek sebhelyei, valamint az oldalán a lándzsaszúrás sebe, és az ostorozás és ütlegelések által ejtett sebek is mind láthatóak. De a pozitív képen a homlokon és a hajzaton, valamint a Test más helyein is látható fehér foltok negatívja nem vegyi hatásra jött létre a lepedőn, hanem az Úr Testén ejtett sebekből kiáramló VÉR aalvadtt a lepedőre és sötét foltokat adnak azon. Ezért lesznek ezek világos foltok a pozitív képen. Ez bizonyosság arra, hogy a töviskorona mély, vérző sebeket ejtett az Úr fején és hogy az Úr Teste nemcsak a töviskoronától, s nemcsak a szögek és lándzsaszúrás helyein, hanem az ostorozástól, és az ütlegelésektől is több helyen vérzett.

XIII. Leó pápa a vallásosság felélesztése eszközének mondta a felfedezést. X. Piusz kifejezte kívánságát, hogy azt mindenütt megismerjék és minden keresztény családban tiszteljék.

XI. Piusz kijelentette: „Személyesen tanulmányoztuk a leplet és meg vagyunk győződve hitelességéről.

Szent X. Piusz pápa az alábbi felszólítást tette közzé:

„Gyermekeim! Ha a Szent Arc tiszteletének az egész világon történő elterjedésére vonatkozó utasításaimat

kövétek volna az emberek, ezáltal mindkét világháborút megakadályozhatták volna. Megadtam a szükséges utasításokat, hogy minden templomban, kolostorban és a keresztény családok házaiban a Szent Arc méltó helyet kapjon. Azonban e tisztelet nem az Én utasításomnak megfelelően terjedt el, s csak kis mértékben történt meg terjesztése. Mivel Jézus Krisztus Szent Arcának tiszteletére nem fektettek hangsúlyt, ezzel kiváltották az Örök Atya haragját az emberiség iránt és így megengedte a két szörnyű világháborút.

Most ismét kéri az Ég a Szent Arc képének elterjesztését és annak tiszteletét. A templomokban, kolostorokban és a keresztény családok házaiban méltó helyen helyezték el ezt a képet. Ha ez a tisztelet elterjed, meg fogja kímélni az emberiséget a harmadik világháborútól, amely félelmetes és borzasztó lenne. Ha a Szent Arc tisztelete az egész világon elterjed, az Örök Atya ki fog Engesztelődni, mivel Fia eltorzított Arcára tekintve részvétellel lesz az emberiség iránt, Krisztus Arca ugyanis az egész emberiséget jelképezi.

Azokban a házakban, ahol a Szent Arc képe jelen van és tisztelik, világosság lesz, hogy megszabaduljanak a sötétség hatalmától. Utasítani fogom angyalaimat, hogy azokat a lakóhelyeket, ahol Fiam Szent Arcának képe van, jelöljék meg és őrizzék meg gyermekeimet a bajtól, amelyek a hálátlan emberiségre zúdulnak.

Gyermekeim! Legyetek mindnyájan a Szent Arc igazi apostolai és terjesszétek mindenütt e tiszteletet! Minél jobban el fog terjedni, annál kisebb lesz a csapás.”

Galambos István

Kinek kell a Fiú?

Gazdag ember meg egyetlen fia
nagy művészek festményeit gyűjtötte,
de a sors közbeszólt - háborúban -,
katonaként életét vesztette
a gyermek - midőn társát mentette.

Értesült róla az édesapja,
halálhírétől "mély gyászba esett" -
rá egy hónapra, karácsony előtt
az ajtaján egy ifjú zörgetett -
kezében nagy csomaggal érkezett.

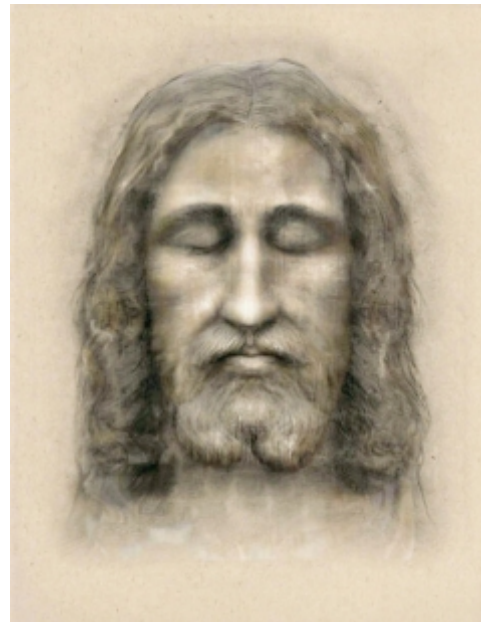
Köszönt, megszólalt, s ezeket mondta:
"Uram, Ön nem ismer engem,
Én vagyok az a katona,
akiért az Ön fia
életét adta".

Ezután a csomagját átadta -
egy festményt -, mit ő alkotott -
az apja nézte és meglepődött,
fiára mennyire hasonlított...
bénult nyelve szólalni sem tudott.

Rendbe szedte magát - pénzt ajánlott,
ám a fiú elutasította -,
ajándék ez, hálámnak jeléül,
mert életemért életét adta -
nem lehet ezt megfizetni soha.

Az alkotás híres mestereknek
többi darabja közé - a falra
került -, és minden látogatónak
először ezt a képet mutatta -
megvételre mégsem ajánlotta.

Halála után nagy gyűjteményét
egyben - árverésre bocsájtották -,
hol a sok kíváncsi, gazdag ember
Picassót, Rembrandtot bámulta -
a fiú arcképét meg sem látta...

Ám állványra csak az arckép került,
és a kikiáltó azt kérdezte:
Ez alkotásért ki ad száz dollárt?
Elég! ... kinek kell a fiú képe -
menjünk tovább mesterek művére!

Szóra sem méltatták ajánlatát -
végül egy ismerős alkalmazott,
ki az elhunytnál kertészként szolgált,
a festményért tíz dollárt ajánlott...
övé lett - többet senki sem adott.

Kikiáltó ezzel befejezte -
megszólalt: az árverésnek vége,
mert ki a fiú képét megvette,
övé lesz az elhunyt gyűjteménye -
örökhagyó végrendeletére.

Oly régen történt ... kétezer éve...
egy Istengyermek közénk született -
tanított - meghalt miattunk - értünk...
az Atyja azóta súgja nekünk:
miénk a Fiú - ha nyitva a szívünk.

Forrás: www.poet.hu

„Nem adatott más név az ég alatt az embereknek” /ApCsel4,12/

„Nem adatott más név az ég alatt az embereknek” –fogalmazza meg Szent Péter apostol, akkor, amikor Jézus nevéért zaklatások, bántalmazások, üldözések érik őket. Valószínűleg Jézus jövődölései: „Miattam helytartók és királyok elé hurcolnak, hogy tanúságot tegyetek előttük és a pogányok előtt” /Mt 10,18/. Egy név miatt! Jézus szent neve miatt! Azért, mert azt mondják magukról, hogy ők Jézus követői. Csodálatos tanúságtétel, hogy minden megkeresztelt ember a Szentháromságú Egy Isten hitére lett alámerítve, és innentől kezdve ő kereszténynek neveztetik, ami azt jelenti, hogy Krisztus követő.

Nagyon szép látvány, hogy templomunkba betérve az oltár lábánál egy jel fogad bennünket, amely emlékeztet minden ide betérőt, hogy kihez jött: Krisztushoz.

Az oltár hívek felőli oldalán egy ábra látható, amelyet Christogram-nak nevezünk, vagyis Krisztus nevének rövidítése. Történelemből szoktuk a dátumok jelölésénél használni mi is a rövidítést, hogy Krisztus előtt (K.r.e), Krisztus után (K.r.u.). Mi már a latin betűs abc-t használjuk, de az ókeresztény korban a legelterjedtebb nyelv a görög volt, csak később lett a latin. Ezért a nyugati egyházban is nagyon ismertté vált a görög betűs rövidítés. Mind a mai napig ez a jel figyelmeztet bennünket, hogy Krisztushoz tartozunk. Mivel a görög abc-ben a „Ch” megfelelője az X, a „R” megfelelője a „P”, vagyis a ró (fizikából a sűrűség jeleként még a tanulóifjúság is használja), ezért már az ókeresztény korban nagyon elterjedt volt, hogy ezzel a fajta monogrammal rövidítették Krisztus nevét.

Templomunk oltárán ezt a Krisztus szimbólumot látjuk. Érdekes, hogy az első keresztényeknél nem any-

nyira a kereszt jele volt a leginkább használatos. Az ókeresztény jelképek közül talán ez a legelterjedtebb, legismertebb. Ezen kívül nagyon gyakori volt még a hal ábrázolás. Ennek oka, hogy a halat görögül ikhtüsznek mondják, amely szó minden egyes betűje egy másik szó kezdőbetűje. Így lett a hal annak rövidítése, hogy Jézus Krisztus, Isten fia, Megváltó. Ugyanezt jelenítette meg az is, ha egy nyolcküllős kereket rajzoltak a falra.

Egy másik keresztény szimbólum volt még pl. a méces, mint a világosság és hit jelképe. Ehhez hasonló a keresztoszorgony, amely a hit és a remény üzenetét hordozza, és egyúttal az állhatatosság jelképe is volt. Ezek mellett még gyakorta fellelhető falfestményeken: a bárány (Isten Báránya) vagy a pásztor („Én vagyok a Jó Pásztor”), szőlő („Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők”), vagy a galamb olajággal, vagy anélkül, és pl. a palmaág.

Az ilyen és ehhez hasonló szimbólumok nemcsak keresztény üzenetet hordoztak, hanem egy idő után megkülönböztető jellé is váltak. A vallási önazonosság mélyítését hordozták magukban. Hiszen, csak azok ismerték és használták, akik a tartalmát is értették.

Ezért csodálatos, hogy modern templomunkban található ilyen jelképet, mert ezzel is valami nagyon mélyen gyökerező közösség tagjainak valljuk magunkat, évezredek hitvallás mai megfogalmazóinak, akiknél a múlt jelképei a jelenben is éltető, erősítő, megtartó jelként tündökölnék.

Az oltárunk eme bronz domborművét is ugyanaz a Farkas Ferenc készítette, akiről már említést tettünk a tabernákulum ajtajának díszénél.

Karitászcsoportunk Adventi adománygyűjtése és osztása

Az idei év más volt, mint a többi. Adventi adománygyűjtésünk és osztásunk is más volt, mint az előző években.

A koronavírus járvány első hullámában a templomok bezárása miatt a Nagyböjti adománygyűjtés alkalmával kevés adomány gyűlt össze. Ezért az idei évben, már az adventi időszak előtt arra kértük a templomunkba járó embereket, hogy adományozzanak a hátrányos helyzetű emberek, családok javára. Istennek hála, a vírus az adakozókedvet nem törte meg, és így december 21-én a vírus terjedésének megelőzésére előírt szabályok szigorú megtartása mellett meg tudtuk tartani a Plébánián a Karitászcsoportunk adventi adományosztását.

Az adományok összegyűjtésében sokan voltak segítségünkre. Nem csak

a templomunkba járó hívek adakoztak, hanem több boríték érkezett a plébánosunkhoz, vagy a plébánia hivatalba, benne pénzzel. Egy család édességekkel és játékokkal teli nagy dobozt hozott egy számukra ismeretlen családnak, hogy így szebbé tegyék a gyerekek karácsonyát. Egy vállalkozó - már sokadik alkalommal - 20 tartós élelmiszerekből álló gazdag és nagy értékű csomagot állított össze, és hozta el a Karitászcsoportunkhoz, hogy azt a kertvárosban élő hátrányos helyzetű emberekhez eljuttassuk.

Az Önök támogatásával 47 kertvárosi nehéz sorsú család részére tudtuk szebbé tenni a karácsonyt. A támogatott családok közül a nagyobb létszámúak vásárlási ajándékkártyát kaptak, a többiek jelentős mennyiségű tartós élelmiszert. Az idős, beteg emberekhez, vagy a templomtól messze élő, nehezen közlekedő csa-

ládokhoz az idei évben is Karitászcsoportunk vitte ki az élelmiszer-csomagokat. A középiskolás Gulás Rebeka is szeretett volna bekapcsolódni ebben a nehéz időszakban a segítő munkába, ezért szüleiével ő is részt vett a csomagok kiszállításában.

Adományozott családjaink már megszokták az előző években, hogy ruhákat, cipőket, tartós fogyasztási cikkeket is lehet választani a hozzájuk érkezőknek. Ezt az idei évben nem a felajánlások hiánya, hanem a távolságtartási szabályok megtartása miatt nem tudtuk kivitelezni.

Hálás köszönet mindazoknak, akik támogatták ebben a nehéz időszakban is adománnyal, imával, munkával, segítő kezekkel a kertvárosban élő rászoruló embereket, családokat!

caritas

hungarica

Házasság hete
Zalaegerszeg
2021

Szerelmi

Kalendtúra

jegy- és házaspároknak

Színes feladatokkal várjuk azokat a jegy- és házaspárokat, akik szívesen vállalkoznak kapcsolatuk erősítésére.

2021. február 1-12.

Akik teljesítik a hétköznapi feladatokba illeszthető, helyileg és időben kötetlenül megoldható 5 feladatot, sorsoláson vesznek részt.

Nyeremények: Értékes ajándécsomagok
Sorsolás: 2021. február 14., 11 óras szentmise után a Kertvárosi templomban

Regisztráció: zeg3.martinus.hu/hazassag-hete

Az
elköteleződés
ünnepe

További információ:

92/320-626

www.zeg3.martinus.hu

www.csalad.martinus.hu

Házasság hete

Zalaegerszeg, 2021. február 7-14.

*Ezerszer is
igen!*

Február 1-12.

Szerelmi kalendtúra

Izgalmas kapcsolaterősítő feladatok
(házaspároknak)
Regisztráció: zeg3.martinus.hu/hazassag-hete

Február 10, szerda

Szűz Mária Szeplőtelen Szíve templom
(Zalaegerszeg, Atalszegett utca)
18.45 óra

Zenés szentségimádás a házasságokért

Február 14, vasárnap

Szűz Mária Szeplőtelen Szíve templom
(Zalaegerszeg, Atalszegett utca)
11 óra

**Szentmise, házaspárok megáldása
Szerelmi kalendtúra sorsolás**

Az
elköteleződés
ünnepe

